

Θεοφάνης Μαλκίδης

Η πενταετής αποτίμηση της «Συμφωνίας» των Πρεσπών ή πως μία συνθήκη που έχει παραβιαστεί πρέπει να ακυρωθεί

Με τη συμπλήρωση πέντε ετών από την κύρωση της λεόντειας, δηλαδή από τη ψήφιση της εναντίον των εθνικών μας συμφερόντων, «Συμφωνίας» των Πρεσπών, **με την οποία παραδόθηκε η Μακεδονία και ως brand name (για να γίνω κατανοητός από όλους...)**, θα πρέπει αφενός να γίνει μία αποτίμηση και αφετέρου να τονιστεί ότι μία οποιαδήποτε (αποτυχημένη) «Συμφωνία», πόσο μάλλον η συγκεκριμένη, ακυρώνεται.

Ξεκινώντας από τα «επιχειρήματα» για τη «Συμφωνία», που αποτέλεσαν δείγμα της αντιμετώπισης του λαού από την τότε πλειοψηφία, γίνεται κατανοητό πόσο φτωχή υπήρξε η πολιτική και πόσο πλούσια η προπαγάνδα. Για παράδειγμα το «επιχείρημα πως ήταν προς το «συμφέρον» της Ελλάδας η «Συμφωνία» με τους παραχαράκτες, ή το πως 140 χώρες αναγνωρίζουν ήδη τα Σκόπια ως «Μακεδονία» άρα πρέπει και εμείς να κάνουμε το ίδιο αφού έτσι θα συνεχίσουν να την ονομάζουν, ή το γεγονός ότι η προσωρινή ονομασία ΠΓΔΜ περιλαμβάνει ήδη τον όρο Μακεδονία, άρα τους έχουμε αναγνωρίσει ήδη, ή ότι έχει αναγνωριστεί η λεγόμενη «Μακεδονική» γλώσσα από τη δεκαετία του 1970, φανερώνει την ποιότητα της πολιτικής . **Μετά η προπαγάνδα κινήθηκε ακόμη πιο συγκεκριμένα και πιο στοχευμένα και προέκυψαν οι χαρακτηρισμοί για όσους αντιδρούσαν, όταν ανώτατοι θεσμικοί αποκαλούσαν τον ελληνικό λαό με επίθετα πεζοδρομίου και υβριστικούς όρους, όπως φασίστες, εθνικιστές, περιθωριακούς, παρακρατικούς, ετερόκλητο όγλο, αμόρφωτα εθνικά !!!!!**

Την υπογραφή της «Συμφωνίας» μαζί με το σχετικό show στην Πρέσπα τον Ιούνιο του 2018, ακολούθησε η κύρωση τον Ιανουάριο

του 2019, με 153 βουλευτές από τέσσερα διαφορετικά κόμματα, ανεξάρτητους, διαγραμμένους κλπ, χωρίς βεβαίως να τηρηθεί η σχετική διαδικασία για διεθνείς «συμφωνίες» όπου απαιτείται πλειοψηφία 181..... **Ψιλά γράμματα θα πει κάποιος, Σύνταγμα, κανονισμός της Βουλής και νόμοι θα αντιτείνει ο άλλος. Ο καθείς με τα επιχειρήματά του!**

Και έτσι εγένετο «Βόρεια Μακεδονία, με εθνότητα και γλώσσα μακεδονική» και μετά από πέντε χρόνια και αφού εκκρεμεί από την Βουλή των Ελλήνων η κύρωση τριών μνημονίων με τα Σκόπια (γιατί άραγε;) έρχεται η αποτίμηση να ολοκληρωθεί με τις **400 (!!!!) παραβιάσεις της «Συμφωνίας» από τη γειτονική χώρα. Παραβιάσεις από μείζονα μέχρι ελάσσονα, από μεγάλα έως μικρά ζητήματα, παραβιάσεις παντού και σε όλα, γενικώς και ειδικώς. (Η σχετική λίστα είναι διαθέσιμη για όσους επιθυμούν να βάλουν «τον δάκτυλον εις τον τύπον των ήλων»).**

Είναι παραδοχή για τους αντικειμενικούς και έντιμους, αναλυτές και ειδικούς, ότι η Ελλάδα ανάλωσε τα διπλωματικά της όπλα για να εξασφαλίσει μία (σύνθετη) ονομασία, προκειμένου να διακρίνεται η ελληνική Μακεδονία από το γειτονικό κράτος και να καταστεί σαφές ότι το τελευταίο δεν εκπροσωπεί το ιστορικό και γεωγραφικό μέγεθος της Μακεδονίας ως συνόλου. **Πραγματικά αδιανόητο να αποδέχεται τους όρους του παραχαράκτη, λαμβάνοντας την παραχάραξη ως λογικό και φυσικό.**

Σε αντάλλαγμα, η Ελλάδα αποδέχθηκε την παραχώρηση του ονόματός της Μακεδονίας και έτσι η «Συμφωνία» καθίσταται ετεροβαρής, λεόντειος και δυσμενής για την ελληνική πλευρά με την αναγνώριση «μακεδονικής» ιθαγένειας και γλώσσας. Επιπλέον, η εθνική ιδεολογία των γειτόνων, δηλαδή ο «Μακεδονισμός» στηρίζεται και ενισχύεται μέσω της αναγνώρισης αυτής, γεγονός το οποίο εγκυμονεί σοβαρά προβλήματα για την Ελλάδα. **Αυτό το**

είδαμε και με την πρόσφατη υπόθεση του «Κέντρου Μακεδονικής Γλώσσας» στη Φλώρινα.

Η «Συμφωνία» προώθησε και συνεχίζει να το πράττει ερήμην του ελληνικού λαού, την απώλεια της αποκλειστικής όπως έχουμε το δικαίωμα χρήσης και της διαχείρισης του Ελληνικού, ιστορικού, γεωγραφικού, πολιτικού, διπλωματικού, οικονομικού και γεωπολιτικού όρου Μακεδονία.

Και βεβαίως είναι περιττό να επαναλάβουμε την προπαγάνδα ότι η «Συμφωνία» ήταν και παραμένει μονόδρομος, ότι σε περίπτωση μονομερούς ελληνικής δράσης η γειτονική χώρα θα ονομάζεται σκέτο «Μακεδονία», τη στιγμή που στην πράξη η «Συμφωνία» η οποία προωθήθηκε χωρίς δημοψήφισμα όπως έγινε στα Σκόπια και κυρώθηκε ερήμην μας, έχει καταργηθεί ουσιαστικά και τυπικά από τα Σκόπια με τις εκατοντάδες παραβιάσεις. Παραβιάσεις οι οποίες επαναλαμβάνουμε και θα επαναλαμβάνουμε συνεχώς, συνιστούν σύμφωνα με το διεθνές, διπλωματικό και προξενικό δίκαιο, αλλά και ακόμη και με την πρόνοια της «Συμφωνίας», ικανή αιτία ακύρωσης (**άρθρο 19 της «Συμφωνίας» και άρθρο 60 της Σύμβασης της Βιέννης, για τις διπλωματικές σχέσεις, όπου αναφέρεται ότι υπάρχει η δυνατότητα λήξεως ή αναστολής εφαρμογής μιας συνθήκης σε περίπτωση ουσιώδους παραβιάσεως των όρων της.....**)

Και ένα αναγκαίο υστερόγραφο ή έσχατο σημαντικό αλλά όχι τελευταίο: **όλοι οι εχέφρονες, νοήμονες και σοβαροί θεσμικοί υποστηρίζουν και καλώς υποστηρίζουν, ότι το τουρκολιβυκό μνημόνιο είναι παράνομο και πρέπει να ακυρωθεί, παρότι έχει εγγραφεί στο πρωτόκολλο του ΟΗΕ. Όπως λέγεται και καλώς λέγεται η εν λόγω «Συμφωνία» είναι παράνομη και άκυρη, συνήφθη με παράτυπο τρόπο και δεν κυρώθηκε, ως όφειλε, από τη λιβυκή Βουλή των Αντιπροσώπων, όπως φάνηκε και από την επιστολή του Προέδρου της τελευταίας προς τον ΓΓ του ΟΗΕ, ενώ**

η «Συμφωνία» αυτή συνήφθη κατά παράβαση της Σύμβασης για το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας. Για τη «Συμφωνία» που κυρώθηκε με τον τρόπο που κυρώθηκε και έχει (παρα)βιαστεί από τα Σκόπια, άρα υπάρχει σοβαρότατος λόγος δράσης για να καταστεί άκυρη, δεν υπάρχει ζήτημα παρανομίας και ακύρωσης;